

שתיים-שלוש שורות

“ספרי העולם”

ליוסף ליכטנבוים

הוצאת אחיאסף, ירושלים

יוסף ליכטנבוים הוא קודם כל
משמעות ומשמעות אינדיבידואליסט;
ובכן, אדם השקוע מראש ורובה
בעוולמו שלו ושאיינו מסוגל, לכדי
אורחה, לחזור לעולמות אחרים.
הנה הוכיח בספריו זה, שלא בן
הדבר. כאן אנו רואים אותו כנאמן
בitem של יוצרים רחוקים ממנו
וחזקא בשלה הפרווה.

אדרבא, אידיבידואלוויו הקיזו;
ניתן, היא, כנראה, שעד מה לו;
עומקה היא תעשוויה לחומר ולהփת
ליג ולגעת בכל מיני תחומים.
סדריה-יצירה סוף-סוף אחד הוא.
ואף גם זאת: המשורר הכווץ
תחח לבוד משאו יש שהוא מוצא
לו פורקן “בשאפו רוח בעולם
אחר”, קרסקולניוקוב בעולמו של
טרמלDOB.

במשמעותה פאריר ליכטנבוים
את הדברים מבפנים, בניגוד למפץ
בקר האקצוני, התופס את הכל
תפיסה חייזונית, שכליית-טופלי^ר
ציסטיית.

על גבי העטיפה אנו רואים
אותם. הנה הנם! איש ציש ועור
למן, איש איש וחומרות-הגותה, איש
איש וסבלותית. ועל כולם זה אשר
הגדיל לסבול, הנראה “כמי שיצא
מתוך קבריו וטורעה בתכרייכים”
(עמ' 174). כי על כן צריך המשׂר
תכל לשקו בדעתו היטב בתרם
יאמר: יהי חלקך עמכם!
ג. שופמן